

**Fernando Beltrante m. fl.
mod
Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd — rejseudgifter for personer, der sidestilles med børn, over for hvem der består forsørgerpligt — betingelser for godtgørelse«

Rettens dom (Tredje Afdeling) af 26. september 1990 495

Sammendrag af dom

- 1. Tjenestemænd — vedtægt — anvendelse — fælles beslutning truffet af administrationscheferne — ikke bindende for ansættelsesmyndigheden (Tjenestemandsvedtægten, art. 110, tredje afsnit)*
- 2. Tjenestemænd — godtgørelse af udgifter — rejseudgifter fra tjenestestedet til hjemstedet — godtgørelse af udgifter for personer, der sidestilles med forsørgelsesberettigede børn — betingelse — bopæl på tjenestemandens tjenestested (Tjenestemandsvedtægten, art. 71; bilag VII, art. 8)*
- 3. Tjenestemænd — ligebehandling — begreb — betaling af fast beløb til dækning af rejseudgifter — betingelser for udbetalingen — forskellige betingelser for forsørgelsesberettigede børn og personer, der sidestilles hermed — tilladt (Tjenestemandsvedtægten, bilag VI, art. 8)*

1. En beslutning, som administrationschef-erne træffer under et møde, afholdt i henhold til vedtægtens artikel 110, tredje afsnit, hvorefter »institutionernes administrationer skal regelmæssigt rådføre sig med hinanden«, og hvorved der indføres en fælles administrativ praksis ved fortolkningen af en vedtægtsbestemmelse, binder ikke ansættelsesmyndigheden, når denne i henhold til bestemmelsen vedtager individuelle retsakter.
2. En tjenestemand, som har ret til husstandstillæg, er berettiget til et fast beløb til dækning af rejseudgifter fra tjenestestedet til hjemstedet for personer, der ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, såfremt disse i størstedelen af året bor på tjenstemandens tjenestested eller inden for en given afstand herfra afhængigt af de pågældende lokale forhold og transportmidler.

Denne fortolkning, som er i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i bilag VII til vedtægten, støttes også af det formål, som tilsigtes med vedtægtens bestemmelser om dækning af rejseudgifter. Denne vedtægtsbestemmelse har nemlig til formål at gøre det muligt for tjenestemanden og for de personer, han har forsørgerpligt overfor, i hvert fald én gang årligt at rejse til tjenstemandens hjemsted, for således at bevare den familiemæssige, sociale og kulturelle kontakt hermed. Tjenstemandens mulighed for at bevare den personlige kontakt med det sted, hvortil han har et naturligt tilhørsforhold, er et vigtigt retsprincip i Fællesskabets tjenstemandsret.

Vedtægten tilsigter hermed at gøre det muligt for alle de familiemedlemmer,

som har måttet forlade deres hjemsted på grund af fællesskabstjenstemandens tiltræden af tjenesten, at foretage denne rejse. Når henses hertil, kan den omstridte ydelse ikke anses for et familietillæg, hvis formål er at lette tjenstemanden for de udgifter, han påføres af personer, der ligestilles med et barn, over for hvem der er forsørgerpligt. Reelt er der tale om en ydelse, som skal dække de udgifter, tjenstemanden har afholdt under udøvelsen af tjenesten, hvilket også støttes af, at nævnte artikel 8 figurerer i afdeling 3 i bilag VII, som indeholder bestemmelserne om anvendelsen af grundprincippet om godtgørelse af disse udgifter, som er indeholdt i vedtægtens artikel 71.

3. Selv om det generelle lighedsprincip hører til fællesskabsrettens grundlæggende principper, finder det efter fast retspraksis alene anvendelse på personer, der befinder sig i identiske eller sammenlignelige situationer.

Administrationen tilsidesætter ikke dette princip ved for personer, der sidestilles med et forsørgelsesberettiget barn, at gøre udbetaling af et fast beløb til dækning af rejseudgifter betinget af, at disse har bopæl på tjenstemandens tjenestested, uanset at denne betingelse ikke kræves opfyldt, for så vidt angår forsørgelsesberettigede børn. Tjenstemandens børn hører nemlig til familiekredsen i snæver forstand og må formodes at bo sammen med tjenstemanden, hvorfor de ikke befinder sig i samme stilling som de personer, der ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, idet disse personer kun hører til familien i bred forstand.